

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ด้วยพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๔ กำหนดให้ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ ให้หน่วยงานของรัฐนำหลักการหรือประเด็นสำคัญของร่างกฎหมายไปรับฟังความคิดเห็น โดยต้องประกาศวิธีการรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอชี้แจงข้อมูลเบื้องต้นเพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ของกฎหมาย

ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์และสถานะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

๒. มาตรการสำคัญของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตรา และอัตราภาษีป้ายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสถานะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีประเด็นปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามศัพท์คำว่า “ป้าย” “เครื่องหมาย” และ “เจ้าของป้าย” ให้ครอบคลุมประเด็นปัญหาในทางปฏิบัติ และคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่น

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมป้ายบางประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี ดังนี้

๒.๒.๑ ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย
ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

๒.๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้ป้ายของรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งในรูปแบบรัฐวิสาหกิจตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือกฎหมายบริษัทมหาชน จำกัด และรัฐวิสาหกิจที่เกิดจากการแปลงสภาพตามกฎหมายทุนรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีสถานะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร รวมถึงธนาคารที่ประกอบกิจการพาณิชย์ ไม่ได้รับยกเว้นภาษี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันกับเอกชน และส่งเสริมการหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมป้ายชื่อของโรงเรียนเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการปิดหนังสือหรือประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์ให้ง่ายต่อการปฏิบัติ
และสอดคล้องกับบทบัญญัติตามมาตรา ๘ แห่งประมวลรัษฎากร

๒.๔ เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่วงหน้าในที่สาธารณะตามความเห็น
ของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องหน้าที่ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายกรณีเจ้าของชื่อหรือเครื่องหมายไม่ใช่บุคคลเดียวกับเจ้าของโครงป้ายให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมคำว่า “ตัวเลข” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามคำว่า “ป้าย”

๒.๗ เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องการขยายกำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการบริการประชาชนตามความจำเป็น

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาในการชำระภาษีจาก ๑๕ วัน เป็น ๓๐ วัน เพื่อให้ประชาชนผู้เสียภาษีได้มีเวลาในการชำระภาษีเพิ่มขึ้น และเพิ่มเติมวิธีการชำระภาษีเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการชำระภาษี

๒.๙ เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องการลดภาษีป้ายเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม เหตุการณ์ กิจกรรม หรือสภาพแห่งท้องที่

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้ยื่นคำร้องไม่ขอเงินคืนภายในกำหนดให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑๑ เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องการยื่นและการแจ้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีอื่นใดเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน

๒.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการคิดเงินเพิ่มที่เรียกเก็บไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องเสียเพื่อให้เกิดความเหมาะสม เป็นธรรม และไม่เป็นการเพิ่มภาระต่อประชาชนจนเกินควร

๒.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้อุทธรณ์ไม่ขอรับเงินคืนภายในกำหนดให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษกรณีผู้ไม่ขออนุญาตติดตั้งหรือแสดงป้ายล่วงล้ำที่สาธารณะ

๒.๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บริหารท้องถิ่นในการแก้ไข ปลูก หรือรื้อถอนสำหรับป้ายที่ไม่ขออนุญาตติดตั้งหรือแสดงป้ายล่วงล้ำที่สาธารณะ

๒.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และกำหนดประเภทป้ายและกำหนดอัตราเพดานภาษีใหม่ และปรับแก้ไขเพิ่มเติมกรณีภาษีป้ายที่คำนวณได้เป็นเศษสตางค์ให้ปัดเศษขึ้นเป็นจำนวนเต็มบาท ให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมการพัฒนากาหารรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะยาว

๓. ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

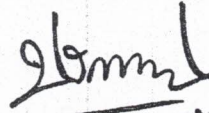
การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การเพิ่มเติมบทบัญญัติให้มีการลดภาษีป้ายเพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชนผู้เสียภาษีป้ายที่ได้รับผลกระทบตามสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม เหตุการณ์ กิจกรรม หรือสภาพแห่งท้องที่ และเพิ่มกำหนดเวลาในการชำระภาษีป้ายเพื่อให้ประชาชนผู้เสียภาษีได้มีเวลาในการชำระภาษีเพิ่มขึ้น ประกอบกับเพิ่มช่องทางในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน เป็นต้น ซึ่งการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๔. ปัญหาอุปสรรคและสถิติการบังคับใช้กฎหมาย

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานไม่สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
ตอบแบบรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มีนาคม
พ.ศ. ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)
หรือตาม QR Code ห้ายประกาศฉบับนี้ และเว็บไซต์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (www.dla.go.th)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายประยูร รัตนเสนีย์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

แบบรับฟังความคิดเห็น

-ร่าง-

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องออกร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้

“เขตราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) เขตเทศบาล
- (๒) เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๓) เขตกรุงเทพมหานคร
- (๔) เขตเมืองพัทยา
- (๕) เขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๒) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

- (๑) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณาโรงมหรสพ
- (๒) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
- (๓) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
- (๔) ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์

(๕) ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะสามารถมองเห็นได้จากภายนอกหรือไม่ก็ตาม และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

(๖) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) ป้ายชื่อของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

(๘) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(๙) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะ

โดยเฉพาะ

(๑๐) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(๑๑) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใดให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ

(๒) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการหรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องที่นั้นก็ได้ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันได้รับแล้ว”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๑/๑ ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่งล้ำพื้นที่สาธารณะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บริหารท้องถิ่นโดยเสียค่าธรรมเนียม ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่งล้ำพื้นที่สาธารณะโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บริหารท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของป้ายแก้ไข ปลด หรือรื้อถอนป้ายนั้นภายในเวลาที่กำหนด ถ้าไม่ปฏิบัติตามผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจปลด หรือรื้อถอนป้ายนั้น โดยเจ้าของป้ายจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี

ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

กรณีที่มีเจ้าของชื่อ ข้อความ หรือเครื่องหมายและเจ้าของโครงป้ายเป็นคนละคนกัน ให้เจ้าของชื่อ ข้อความ หรือเครื่องหมายเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

กรณีที่มีเจ้าของชื่อ ข้อความ หรือเครื่องหมายหลายรายปรากฏอยู่ในโครงป้ายเดียวกัน หากสามารถแยกส่วนของพื้นที่ป้ายออกจากกันได้ ให้เจ้าของชื่อ ข้อความ หรือเครื่องหมายแต่ละรายมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หากไม่สามารถแยกส่วนของพื้นที่ป้ายออกจากกันได้ ให้เจ้าของโครงป้ายนั้นมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ เจ้าของป้ายผู้ใด

(๑) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม

(๒) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ข้อความ ภาพ ตัวเลข และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว

(๓) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้วอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น

ให้เจ้าของป้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ทวิ ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา ๗

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๒) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้เสียภาษีตาม (๕) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ ตัวเลข และเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา ๗”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๕/๑ กำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา ๑๒ เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาเห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็น แก่กรณีก็ได้”

กำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา ๑๒ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นเป็นการสมควร จะขยายกำหนดเวลานั้นออกไปเป็นการทั่วไปตามความจำเป็น แก่กรณีก็ได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้าย

การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาคัตหรือตัวแลกเงินของธนาคารที่ส่งจ่ายเงิน ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธี อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่ง ดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกสำหรับการชำระภาษี ผู้เสียภาษีอาจชำระภาษีโดยทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับ หรือโดยการชำระผ่านธนาคารหรือโดยวิธีการอื่นใด”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๒๐/๑ การลดภาษีป้ายเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม เหตุการณ์ กิจกรรม หรือสภาพแห่งท้องที่ ให้กระทำได้โดยตราเป็นกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินร้อยละเก้าสิบ ของจำนวนภาษีที่จะต้องเสีย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรเสียผู้นั้นมีสิทธิ ได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในการนี้ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐานหรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืนให้ส่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้ยื่นคำร้องไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกระทำใด ๆ เพื่อให้เสียภาษีป้ายน้อยลงกว่าที่ได้เสียไปแล้ว ให้มีผลเมื่อเริ่มต้นปีภาษีป้าย”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ “มาตรา ๒๔/๑ เพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน การส่งหนังสือต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ การแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องเพื่อมาขอรับเงินคืนตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม การยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ การแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๒ และการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เพื่อมาขอรับเงินคืนตามมาตรา ๓๓ ทวิ อาจดำเนินการโดยผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีอื่นใดได้ โดยให้ผู้บริหารท้องถิ่นจัดทำเป็นประกาศปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานหรือที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเผยแพร่ประกาศดังกล่าวให้ประชาชน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

(๒) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่ กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

(๓) ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องเสีย และไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) และ (๒) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนนี้

“มาตรา ๓๓ ทวิ ในกรณีที่มูลค่าวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ขออนุญาตติดตั้งป้ายตามมาตรา ๑๑/๑ วรรคหนึ่ง หรือจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๑/๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำผิด”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้บัญชีอัตราภาษีป้ายดังต่อไปนี้แทน

“(๑) ป้ายที่มีอักษรไทย หรือตัวเลขล้วน

(ก) ป้ายที่มีข้อความ หรือตัวเลขที่เคลื่อนที่หรือเปลี่ยนข้อความหรือตัวเลขได้ ให้คิดอัตรา ๕๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(ข) ป้ายที่นอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๒๕ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๒) ป้ายอื่นนอกจาก (๑)

(ก) ป้ายที่มีข้อความ เครื่องหมาย ตัวเลข หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนข้อความ เครื่องหมาย ตัวเลข หรือภาพได้ ให้คิดอัตรา ๔๐๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(ข) ป้ายที่นอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๒๐๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๓) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้คิดอัตราตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

(๔) พื้นที่ของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณ ดังนี้

(ก) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร

(ข) ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณตาม (ก)

(๕) ป้ายตาม (๑) หรือ (๒) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว

(ก) ถ้ามีเศษเกินกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่ง ให้ปัดทิ้ง

(ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐๐ บาท ให้เสียภาษีป้ายละ ๒๐๐ บาท

(ค) ถ้าภาษีป้ายที่คำนวณได้เป็นเศษสตางค์ ให้ปัดเศษขึ้นเป็นจำนวนเต็มบาท”

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี